

Overklighet

Vanhelga

Min skräck har befog
Nattens försök att förtränga skapade endast mer lidande
Känner mig sjuk
Det kliar i mig och jag vet inte vart jag ska ta vägen

Blandade känslor av lycka och totalt mörker dansar i mitt inre
Vad är meningen med allt detta?
Varför känns maten jag stoppar i min mun som bränsle?
Bränsle till denna plåga som kallas livet

Apatin sliter i mig
Orkar inte längre, vill bara explodera över världen
För att visa min slutgiltiga avsky
Eller borde jag säga kärlek?